

Nagy Dániel a kórust imádságos közösséggé tette. Ezzel a bányászvárosban missziót végzett. Megelevenedett az ifjúsági munka is. Missziói szolgálata kiterjedt Oroszlányon túlra. A passiót és az oratóriumokat a környező dunántúli városokban is előadták: Pápán, Tatabányán, Esztergomban, Székesfehérváron, Kőszegen, Szombathelyen. Minden bizonnyal e művek e városok többségében addig még nem hangzottak el.

Nagy Dániel munkamódszere is rendkívüli volt. Ha kevés volt a zenész Oroszlányban, a környező városokból hívott zenészeket. Budapesti zenekarok hangszereseit hívta próbára, előadásra. Szólisták dolgában is igényes volt: operaénekeseket kért fel, akik ha egyszer megtapasztalták az előadások csodálatos, páratlan légkörét, örömmel vállalkoztak a szolgálatra. Nagy Dániel személyiségének kisugárzása magávalragadó volt.

A hétköznapi nehéz fizikai munkája ellenére fáradhatatlan volt. Ha az énekkari tagok nem tudtak rendszeresen próbákra járni, a kották mellé kezétán küldte az oratórium zenéjét, kérve: énekeljék a hangzó zenébe a szólamukat. Ha egy-egy műnek csak a partitúrája volt meg, akkor a zenekari szólamot maga másolta le. A fénymásolás nélküli világban sokszor az énekkari szólam is az ő kézírásával jutott el az énekesekhez.

Munkájának megbecsülését látta a kórus külföldi koncertmeghívásaiban. 1988-tól a bajorországi plochingeni gyülekezet énekkarával léptek kapcsolatba. E révén a kórus több éven keresztül számos németországi városban, gyülekezetben énekelt vendégként.

Harminchárom évi kórusvezetői szolgálata után Nagy Dániel meggyengült egészsége miatt átadta a kórus vezetését leányának, Gizellának. Élete utolsó nehéz éveiben az a tudat vigasztalta, hogy „munkája nem volt hiábavaló az Úrban” (1Kor 15,58): sokak jutottak felejthetetlen zenei élményhez, élték át a közösségi élet boldogságát, és szolgálatokon keresztül sokan megismerték, és személyes megváltójukként fogadták el Jézus Krisztust.

Trajtler Gábor

Megújult a fasori evangélikus templom orgonája

A fasori templom orgonáját Angster József és fia pécsi cége építette 1905 folyamán, a cég 480. opusaként. A hangszer eredetileg pneumatikus táskaladás szerkezettel készült, két manuálján és pedálján 18 regiszter volt megszólaltatható.

Az orgona II. világháborúban elszenvedett sérüléseit 1952-ben javították ki, ekkor a pedál Violon 16' – Cello 8' kombinált regiszterét a sípok levágásával egy oktávval magasabb fekvésbe helyezték. Szintén átalakították a redőnymű Gamba 8' sípsorát.

Az orgona legnagyobb átalakítására 1989-ben került sor. A tönkrement táskaládák helyett elektromos kúpládás szerkezet készült, a ládák kibővítésével pedig néhány regiszterrel bővült a hangszer.

Az azóta eltelt időben a templomban végzett nagyobb munkák miatt a hangszer erősen elkoszolódott, kitisztítása szükségessé vált. Ezt az alkalmat használtuk fel arra, hogy rekonstruáljuk a pedál kombinált Violon 16' – Cello 8' sípsorát és a neobarokk jellegű új regisztereket stílusba illő sípsorokra, első sorban az eddig hiányzó nyelvregiszterekre cseréljük. Emellett sor került a szekrény sérüléseinek javítására, a fúvócskák cseréjére és a billentés ólomsúlyokkal történő határozottabbá tételére is.

Az orgona eredeti sípanyagából jelenleg így csak a Gamba 8' hiányzik. Különös értéket ad a hangszernek, hogy eredeti homlokzati ónsípjai máig megvannak.

A munkát a Pécsi Orgonaépítő Manufaktúra kft. végezte el, a felújított orgonát 2004. május 20-án szentelte fel Gáncs Péter püspök.

A jelenlegi diszpozíció (a másként nem jelölt regiszterek Angster, 1905):

Főmű C–f³

Bourdon	16'
Principal	8'
Fugara	8'
Flûte harmonique	8'
Salicional	8'
Principal octav	4'
Flauta concava	4'
Mixtura 4x	2 2/3'
Clarinette	8' ca. 1930

Redőnymű C–f³

Viola principal	8'	
Flauta tibia	8'	
Aeoline	8'	
Vox coelestis	8'	c ⁰ -tól
Capricorno	4'	
Nasat	2 ² / ₃ '	új
Octavin	2'	új
Oboe	8'	új
Tremolo		

Pedál C–d¹

Violon	16'		I+II
Subbass	16'		P+I
Octavbass	8'	komb.	P+II
Cello	8'	komb.	I+II sub
			I+II sup.
			I+I sup.

Gálos Miklós